

Un dels principals objectius de l'educació ha de ser ampliar les seves finestres per les quals veiem el món.

Glasow, Arnold H.

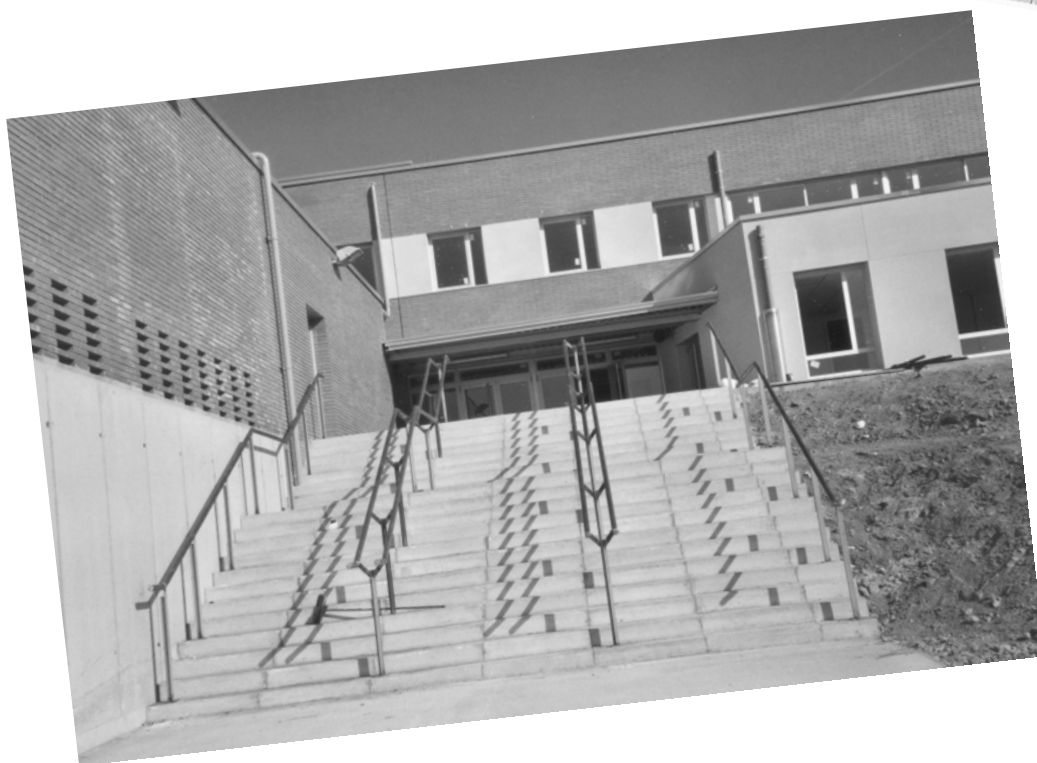
El Racó del BULLIDOR

Nº 4

Especial El Bullidor

CONTINGUT:

Editorial	2
Agenda	3
Història del Bullidor	4
Entrevistes	9
Record del Bullidor	11
Enquesta	13
Col·laboracions	15
El Racó dels pares	17
Esports i extraescolars	18
Passatemps i humor	19

En aquesta edició

- Reportatge:

Història de l' IES el Bullidor

- Records del Bullidor

Les vivències dels alumnes del Bullidor

- Entrevista

Entrevistes a la directora i al cap d' estudis de l' IES el Bullidor

- I a més

El racó dels pares, enquestes, esports, passatemps, humor i moltes coses més!

IES EL BULLIDOR

C/ Terrassa n° 61
08191 Rubí (Barcelona)

Teléfono: 93 588 08 58
Fax: 93 588 05 58
Correo: a8043668@centres.xtec.es

UN DELS PRINCIPALS OBJECTIUS DE L'

Webs recomanades:

www.iesbullidor.com
www.xtec.es

Editorial

De la *moguda* i del trasllat del Centre la nostra revista també es vol fer ressò.

Han passat molts anys abans que l'esdeveniment tan desitjat es fes realitat. Fixeu-vos: La primera vegada que hom comença a parlar d'un nou edifici que substitueixi l'actual institut ens situa cap a l'any 1996. Déu n'hi do! Més tard, entre 1999-2002, la idea pren cos. I, finalment, el somni es realitzarà aquest curs; sent el començament de 2005 que ja podem dir **Any nou, Institut nou!** Quin regal!!!

L'emoció i l'entusiasme pel canvi, però, no ens hauria de fer oblidar el que ha significat, durant els seus 16 anys de vida com a centre educatiu, per tants alumnes del passat i del present, el viure i con- viure en el ja *vell Bullidor*, un edifici tan original i peculiar alhora per la seva procedència.

Malgrat totes les mancances i in- convenients, que no han estat pocs, creiem que no seria bo caure en l'amnèsia total o parcial.

L'antiga nau nord del **Rubí Indus- trial, S.A.**, ocupada avui pel nos- tre institut, ha tingut un paper molt significatiu en la vida educativa de la vila de Rubí. Gràcies a aquesta *fà- brica d'ensenyar* molts rubinencs joves, nois i noies, no han tingut la necessitat d'emigrar a altres ciutats del voltant per anar a estudiar.

És de justícia, doncs, que dediquem, en el present número de la revista algunes opinions, entrevistes i un petit homenatge de reconeixement en el nostre comiat que porta per títol *Breu història de l'IES el Bullidor*.

**Gràcies per totes les estones
passades...**

Equip de redacció:

- **Portada:** *Noelia Lorenzo*
- **Editorial:** *Ana Julia Castellanos - Luis Alfredo Santamaría - Miquel Belmonte*
- **Agenda:** *Ana Rojano*
- **Breu història de l'IES El Bullidor:** *Juan Lores - Enric Trinidad Miquel Belmonte*
- **Entrevista:** *Noelia Lorenzo - Tania Martí - Glen Paredes*
- **Enquesta:** *Carlos Romo*
- **Record del Bullidor...:** *Cristina Palazón - Ana Rojano*
- **El racó dels pares:** *Miquel Belmonte*
- **Esports i extraescolars:** *Marc Cama - Jordi Mellinas*
- **Passatemps i humor:** *Marc Cama - Jordi Mellinas*

A reveure!

Ana Julia Castellanos,
Luis Alfredo Santamaría
i Miquel Belmonte

Agenda:

Sortides

NOVEMBRE:

Divendres, 12 els alumnes de 1r de batxillerat visitaran una exposició de fòssils i minerals EX-POMINER.

Dijous, 25 els alumnes de 1r i 2n de batxillerat aniran a la tarda al TEATRE BORRÀS.

Dimecres, 24,25 i 26 els alumnes de 1r d' ESO aniran de colònies a Cabrera de Mar per fer un treball de recerca del bosc.

DESEMBRE:

Dijous, 2:

-Els alumnes de 4t d' ESO sortiran a Barcelona, al museu de la xocolata i faran un recorregut per la Barcelona dels Segles XVI i XVII.

-Els alumnes de l' EINA sortiran a Sant Cugat del Vallès a visitar el Monestir.

Dijous, 16:

-Els alumnes de 1r i 2n d' ESO sortiran al voltant de Rubí. Faran una caminada pels voltants del nou institut.

-Els alumnes de 3r i 4t d' ESO aniran a patinar sobre gel a Barcelona al Palau Blaugrana.

-Els alumnes de 1r i 2n de batxillerat visitaran una exposició SOTA LES MURALLES.

Trasllat al nou institut

DESEMBRE: Dies 17, 20,21 i 22

GENER 2005: Inaugurem el nou Institut!

Breu història de l'IES el Bullidor

Agraïment

Voldríem que aquesta petita història de l'IES el Bullidor representés un reconeixement pel que ha estat, aquest “vell” edifici emblemàtic de Rubí. I per portar a terme el nostre objectiu hem comptat amb el treball de recerca *Fàbrica d'ensenyar* de l'ex-alumna Mª Àlvarez Rodríguez, realitzat el curs 2001-2002. L'estudi de la qual ens ha fet més planer el camí.

Gràcies a l'autora, la tutora del treball, la professora Matilde Estévez, i a tots aquells que van col·laborar, avui disposem d'un material molt valuós que ens ha servit de guia. Mercès a tothom!

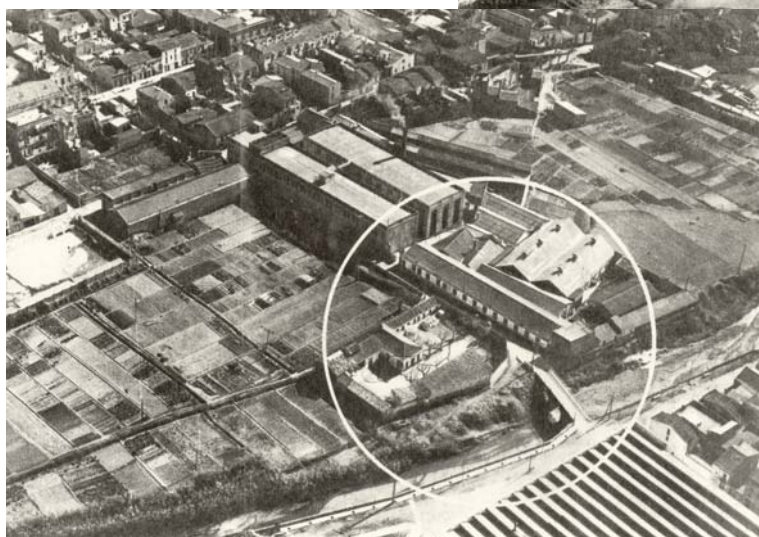
La indústria a Rubí i transformació de la fàbrica en centre cultural

L'augment de població a Rubí, que va començar a finals del segle XVIII, es va fer més palès durant el segle XIX. Aquest creixement va transformar la petita vila vallesana amb la instal·lació de les primeres indústries. Per aquestes dates de la primera meitat del segle XIX cal situar, al costat de la riera, l'edifici industrial que passat el temps acabarà sent el nostre institut.

I cal arribar a principis del segle passat, al 1918, quan el conjunt que formen els dos edificis actuals (l'Escardívol i l'Institut), s'instal·la una fàbrica d'aprestos, tints i acabats. Cinc anys després, al 1923, neix el *Rubí industrial, S.A* que arribarà a ser la major empresa d'aquesta època. L'esplendor de la fàbrica va durar fins 1934 quan *Rubí industrial, S.A* es va dissoldre com a societat i es posà en liquidació l'any 1936.

Els dos edificis actuals van ser adquirits per l'Ajuntament el 1985. I dos anys després s'hi instal·la el *Complex Cultural l' Escardívol*.

A la nau sud, des de llavors fins ara, s'allotja, entre d'altres dependències, la biblioteca popular “Mestre Martí Tauler”, l'Escola de Belles Arts, l'Escola Municipal de Música, el Centre de Recursos Pedagògics...I, a la nau nord, des de 1988, s'instal·la l'actual **IES el Bullidor**.

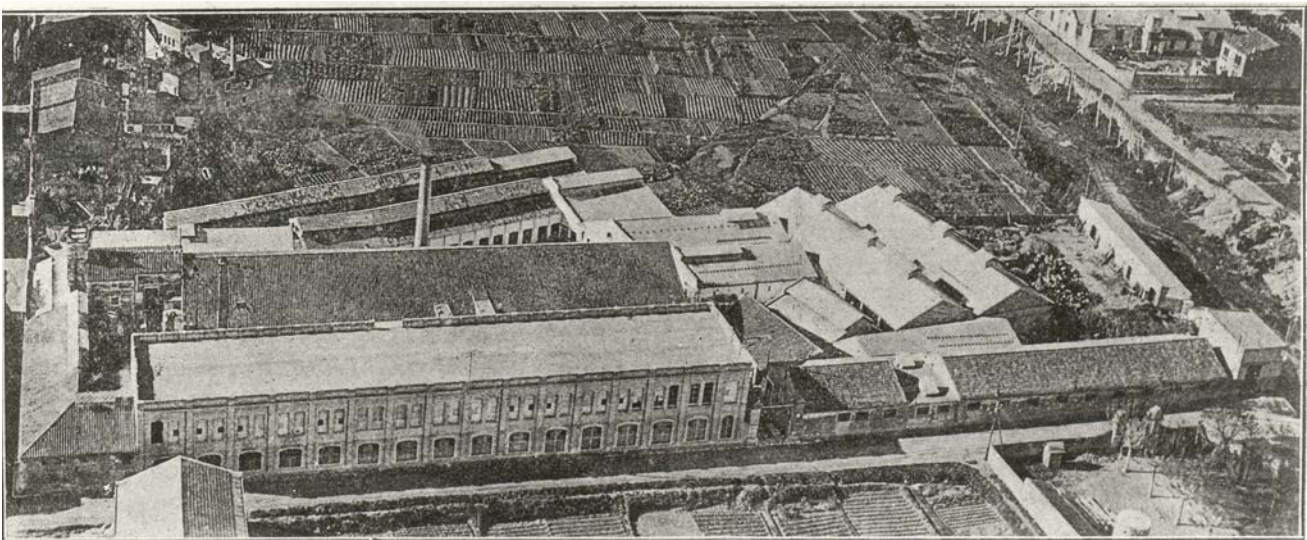

Quan es van acabar les obres, i començades les classes, una nova dificultat deixava al descobert les moltes mancances d'espai que oferia el nostre institut. Es feia evident que amb l'ESO les dimensions del pati i zones d'esbarjo eren insuficients per poder acollir els alumnes que continuaven al centre més els 120 de la Reforma.

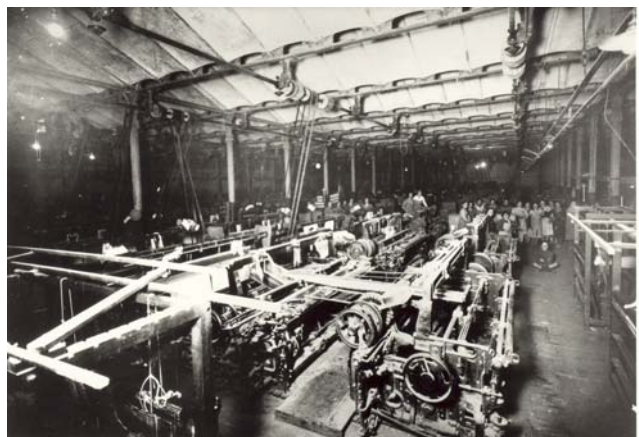
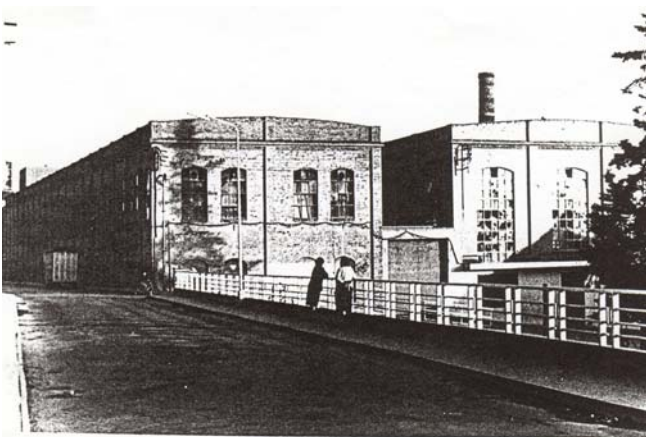
La solució a la manca d'espai exterior aquesta vegada vendria d'una petita cessió de terreny de l'Escardívol, ampliació que es va realitzar un any més tard de la seva petició.

La nova llei d'educació preveia un nou Batxillerat, la qual cosa va suposar una sèrie de sessions de formació per organitzar i adaptar els nous continguts, segons estava establert a la **LOGSE**.

Durant aquest període, el centre va gaudir de noves instal·lacions, com van ser l'escala d'emergència, els bancs i papereres al pati.

«S. A. RUBÍ INDUSTRIAL» A VISTA D'AVIÓ

Així, en una ciutat cada vegada més gran, mancada de places d'ensenyament secundari, l'octubre de 1988 es creava un nou institut dedicat al BUP (en un principi solament com a IES (Rubí), ja que el nom de *Bullidor* no va ser acceptat definitivament pel Diari Oficial de la Generalitat, DOG, fins el curs 97-98).

Primer any de vida (curs 88/89)

En el seu començament, el nostre institut tenia matriculats 99 alumnes, dividits en tres classes de 33 i coordinats per 13 professors. Durant aquell curs es va constituir el primer *Consell Escolar* i la primera Associació de Pares. I, segons veus de l'època, durant aquell primer any escolar, la relació professors-alumnat era força familiar.

Com a qüestions anecdòtiques cal dir que, en aquell primer moment, la tasca de tirar endavant el nou centre va ser bastant problemàtica. No obstant, malgrat la manca d'espai, (doncs l'edifici, que no estava disponible com ara en la seva totalitat, era també ocupat per nois de Formació Ocupacional), de mobiliari, de material, gimnàs per impartir les classes d'Educació Física...va ser compensat per l'horari escolar, ja que les 26 hores setmanals amb classes de 55 minuts es van poder encabir en horari de 8'30 del matí a 13'35 del migdia, sense sessions a la tarda. Amb l'arribada de la **Reforma Educativa (ESO)** l'horari escolar va canviar i es van implantar les classes a la tarda.

Els tres anys següents (89/92)

A mida que passaven els cursos el Centre va anar millorant: el nombre d'alumnes creixia i la plantilla de professors augmentava.

Això no vol dir que les mancances del primer any ja s'havien solucionat. La continuació de les obres d'ampliació, la manca de mobiliari...va ser compensat, no obstant, per l'adquisició de vídeos i ordinadors, entre altres.

Normalització lingüística i la continua manca d'espai (92/93;93/94)

Poc a poc l'Institut s'anava consolidant. El curs 92/93 es van presentar a l'IES el Bullidor el *Pla d'Acció Tutorial* i el *Pla de Normalització Lingüística*. En aquest últim es recomanava la utilització de la llengua catalana dins el Centre ja que, llavors, eren tan sols dues classes les que utilitzaven el Català com a llengua a les aules.

Calia normalitzar les classes en català. Allò que en teoria semblava tant senzill i obvi, en la pràctica, presentava no pocs inconvenients. Finalment, després d'unes votacions, es va decidir que les classes serien donades en català i castellà.

En aquests cursos, i en els que vindran després, continuà la manca d'espai. Aquesta situació es feia més conflictiva amb l'assignatura d'Educació Física, que continuava sense tenir un lloc on poder realitzar les classes.

La Reforma Educativa (95/99)

La Reforma trucava a les portes dels instituts i calia deixar-la passar. Durant el curs 95-96 al Bullidor ja es parlava de la nova llei que molt aviat arribaria al centre. I això suposava, novament, obres, reformes, ampliacions... amb un cost de 15 milions de les antigues pessetes.

Com era previsible, les obres a l'estiu del 96 no van ser finalitzades a temps per poder començar l'ESO, motiu pel qual va obligar a retardar les classes. A corre-cuita es van enviar unes cartes al Delegat Territorial d'Ensenyament del Vallès per trobar una solució al conflicte.

Un nou institut (99/05)

Les reiterades mancances d'espai del centre actual i, al mateix temps, que l'edifici, no ho podem oblidar, va ser tan sols una cessió temporal, va obligar al Departament d'Ensenyament (avui anomenat d'Educació) de la Generalitat a plantejar-se més seriosament, que el 1996, la creació d'un nou Bullidor.

Calia buscar una nova ubicació. S'havia pensat en diversos llocs, entre altres, la fàbrica JOSA... i Ca n'Oriol. Finalment es va decidir per aquest darrer indret. A Ca n'Oriol es faria el nou Bullidor.

Prendre aquesta decisió no ha estat gens fàcil: A la Generalitat li ha costat aportar els diners per la seva construcció, donat les moltes necessitats plantejades a Catalunya en matèria d'educació; i per altre cantó, la inquietat general de pares i professors que provoca el fet que el nou centre estigui tocant a una gran avinguda de molt trànsit.

Donat que els darrers anys l'ombra del nou institut ha neguitejat la ment de tothom, tots els esforços han estat dirigits a somiar. La resta d'esdeveniments i successos, que han estat molt importants (el *Reglament de Règim Intern*, el *Pla d'Acció Tutorial*, l'*Atenció a la Diversitat*, la UAC, el TAE, les *activitats extraescolars*, l'AMPA, el *començament de Cicles Formatius de Grau Mitjà d'Informàtica el present curs...*), sembla com si no haguessin comptat, i no és pas cert; tenen la seva transcendència, sí, senyor! Però la il·lusió era tan gran! I per fi com en un conte de fades, el somni s'ha fet realitat: **tindrem un nou institut!!!** (que, per cert, té tots els números per anomenar-se **IES l'ESTATUT**. El temps ens ho aclarirà).

Malgrat tots els inconvenients, ara sí que va de bo. A partir del 17 de desembre comença el trasllat. I després de vacances de Nadal inaugurarem el nou Bullidor: **ANY NOU, INSTITUT NOU!!!**

Joan Lores,

Enric Trinidad

i Miquel Belmonte

Entrevistes

En un moment de canvi cap el nou centre, hem volgut recollir les impressions del professor amb més antiguitat al Bullidor, el cap d'estudis, en **Guillem Ros Fàbregas** i de la nostra directora, na **Yolanda Feligreras Lorite**, perquè ens expliquin la “moguda” del trasllat... i algunes coses més.

Guillem Ros Fàbregas, Cap d'Estudis i el professor més veterà de l'institut

Es comenta que ets el professor més antic de l'IES el Bullidor, és això cert?

Sí; això no vol dir que sigui el més gran.

Recordes quin any vas arribar a l'escola?

Setembre de 1989

Per què vas venir a aquest centre?

Tinc un company que donava classes aquí i vaig decidir provar-ho jo.

Recordes alguna anècdota del teu primer any? I d'algun altre?

Que no trobava l'institut, era una antiga fàbrica, vaig anar a parar a l'Escardívol. En arribar al centre em volia morir. Ara ha canviat molt, abans per no tenir, no teníem ni vestidors, ens canviàvem a classe primer els nois i després les noies, i feiem la classe al carrer o a la piscina (on ara es troba el parking de cotxes).

Un dia corrent al voltant de la piscina (era hivern, hi havia un pam d'aigua), es va produir una petita empenta i una alumna va anar a l'aigua, per sort no va prendre mal, només va estar l'ensurt i la brutícia de les piscines, surt un verdet característic.

Des de la teva arribada, t'ha dolgut que marxés algun grup, curs o alumne que apreciaves?

Sí, els de la primera promoció. Avui en dia encara tinc contactes amb alguns dells.

Sabem que ets cap d'estudis. La teva experiència en aquest institut ha influït per adquirir aquest càrrec?

No.

Durant aquest curs que portes de cap d'estudis, has viscut coses bones i dolentes, ens pots explicar algun d'aquests moments?

“No comment”.

Quines diferències trobes en exercir de professor i de cap d'estudis? En quina es necessita més responsabilitat? És fàcil realitzar les dues alhora?

Són diferents. Tot té coses bones i dolentes. Ara no és el moment de comentar-ho. Potser en un altra situació.

D'ençà que vas començar en aquest món de l'Ensenyament, creus que ha hagut un canvi en l'alumnat?

Sí.

En quin sentit?

Crec que la situació actual és pitjor, en gran part per l'alumnat.

La imatge del professorat és prou valorada avui? En general, es respecta al professor?

La imatge crec que no és bona. Ara no es respecta al professorat, però, per què? En general, el jovent té poc respecte cap a la resta de la gent.

Creus que els teus alumnes et respecten? I tu a ells?

Sí. Jo crec que també els respecto en general, potser algun cop poden pensar que no és així.

Tenim entès que el gimnàs del nou centre serà més gran, és aquest un dels factors que et motiven a canviar d'edifici i institut?

Sí, per descomptat.

Noelia Lorengo

i Tania Martí

Fa molt de temps que estàs a l'IES el Bullidor?

Vaig arribar al setembre del 1998. Aquest és el setè curs aquí.

Quan fa que ets directora?

Fa quatre cursos.

Què implica el càrrec de directora?

Molta feina i molta responsabilitat. Però m'agrada perquè m'estimo l'institut, ja és com la meva segona casa.

La funció de director/a ha canviat d'un temps ençà?

No gaire, però crec que canviarà d'aquí poc temps. El govern preveu introduir canvis en la funció directiva: més capacitat de decisió i més compensacions.

Que ens podries dir dels Cicles Formatius?

Són una bona aposta de futur. La qualitat de la Formació Professional al nostre país és bona, però encara hi ha gent que se la mira només com a l'alternativa pels joves que no serveixen per estudiar.

És cert que enguany hi ha hagut més demanda que oferta? És a dir, que molts alumnes s'han quedat a les portes sense poder-se matricular?

Sí, és cert. En el període de matrícula, varen quedar 30 persones en llista d'espera per al nostre cicle formatiu "Explotació de Sistemes Informàtics".

El nou institut podrà acceptar totes les sol·licituds que es facin als Cicles Formatius?

Encara no se sap això. A més, no depèn de nosaltres sinó de la planificació que es faci des del Departament d'Educació de la Generalitat.

En un futur s'ampliarà l'oferta de Cicles Formatius?

Així ho hem demanat al Departament.

És compatible en un mateix centre els estudis de l'ESO, Batxillerat i Cicles Formatius?

Perfectament. No només és compatible sinó desitjable. Com més oferta educativa diversificada puguem proposar als i les nostres alumnes, millor. A més, això possibilita que un alumne/a entri a l'institut amb 11-12 anys i surti amb 19-20 (si hi ha Cicles Formatius de Grau Superior).

Quants alumnes, en total, hi ha matriculats aquest curs?

D'ESO : 216 De Batxillerat: 62 De CF: 32 Total: 310

Què suposa el canvi d'institut al finalitzar el primer trimestre, una vegada començat el curs?

Hagués estat millor fer el trasllat al juliol o al setembre però s'ha de fer quan s'acaba l'obra. Fer-ho ara ens està donant molta feina, però estem contents/es amb el canvi.

És veritat que inaugurem edifici nou amb molta part del material vell, com taules, cadires, armaris... que ja tenim al Bullidor?

El nostre és un trasllat de centre a un edifici nou, no un centre nou. Per tant, l'Administració preveu dotar-nos només d'una part de l'equipament nou, hem de continuar fent servir el que tenim aquí que estigui en bon estat.

Quines novetats trobarem al nou institut?

Millors instal·lacions, més espais, un entorn molt agradable (arbres,...) i, fins i tot, restes arqueològiques conservades dintre de l'institut.

El director/a pot controlar tot el que passa a un institut?

La direcció d'un centre ha de ser un treball d'equip. Una persona sola no pot controlar-ho tot. L'equip directiu està format pel director/a, el/la cap d'estudis, el coordinador/a pedagògic/a i el secretari/a. A més, hi ha un equip de coordinadors de cicle i etapa, un equip de tutors/es, etc. Tot i així, és important que el director/a controli el màxim possible.

I per acabar, passarem a qüestions menys acadèmiques. Hi ha alguna anècdota que recordis i que es pugui comentar durant el teu mandat?

Moltes. Fins i tot he pensat escriure un llibre quan tingui temps. Per exemple, el fet de ser una directora jove i amb un estil modern de vegades genera sorpresa. Una vegada un inspector em va confondre amb una conserge...

Glen Paredes

RECORD DEL BULLIDOR, DESIG PER AL NOU INSTITUT ALUMNES 1er. BATXILLERAT

Jo vaig entrar a aquest institut quan tenia dotze anys, a primer d'ESO, l'any 2000. Ara tinc setze anys i estic fent primer de batxillerat. Els records que tinc d'aquests anys cursats en aquest centre són força bons, tant de companys com de professors tinguts, encara que, com en tot, amb alguna excepció. Tinc molt bon record, sobretot, de les colònies fetes cada curs i sobre tot del viatge de fi de curs de l'any passat. També crec que, al ser un institut petit, per antic que sigui, és bastant acollidor, ja que és fàcil conèixer en pocs dies a una bona part, tant del professorat com de l'alumnat.

En el nou institut espero que tot continuï igual, encara que pot ser costarà una mica més ja que és per a més alumnes i és possible que la familiaritat que hi ha en El Bullidor desaparegui una mica. Jo, com suposo que més gent, tinc ganes de poder estrenar, per fi, el nou institut.

Anna Llobet Barcelona

Quan vaig entrar nova per cursar 1r d'ESO no em va agradar gens l'institut, ja que els sostres eren, i encara són, massa alts i ressonaven totes les paraules que deies, i també perquè el gimnàs té unes columnes al mig i la gent se les menjava sense voler. Però ara que ja portem quatre anys en aquest centre l'he agafat finalment molt d'afecte i en això alguns professors han influït molt.

Ara que ens traslladem al nou centre, em fa pena deixar aquest i marxar després de quatre anys d'estar estudiant. Fa molta pena, però al cap i a la fi ens acabarem acostumant al nou, ja que les instal·lacions són noves i està preparat per ser un institut: només fa falta temps.

Bàrbara Olmo Ramírez

Aquest institut m'agrada bastant, encara que la seva estructura no sigui molt bona. Porto ja en aquest edifici cinc anys i estic acostumada a ell. Malgrat que el centre no és cap meravella, per a mi és un dels millors que hi ha a Rubí i a més a més el tinc prop de casa. He conegut molt bons amics i tampoc puc deixar-me dels professors.

Espero que el nou institut tingui millor estructura que l'actual. La zona no m'agrada molt però també el tinc prop de casa. Crec que trobaré a faltar l'IES El Bullidor. Un desig per al nou centre és que hi hagi taquilles, encara que ja sé que no hi haurà.

Virginia G. Pérez

De l'IES El Bullidor que és l'institut on fa molt temps que estudio he de dir algunes coses. Recordo la primera vegada que vaig venir a visitar-lo. Anava amb els meus amics de l'escola i em va agradar molt ja que vaig veure que era molt gran. El que més em va agradar va ser el gimnàs, ja que em va fer molta gràcia. Ara ha passat el temps i he agafat afecte a l'institut malgrat que moltes vegades l'hem pogut criticar potser perquè no està en molt bon estat. La veritat és que és força original, no tots els instituts van ser en el seu moment una fàbrica. Tinc alguns bons records ja que aquí he trobat amics i em fa molta il·lusió continuar amb la gent del meu antic "cole". També tinc records de bons moments i he après moltes coses.

Les coses positives del nou institut es que continuarà la mateixa gent i professorat i a més el tindrà a prop de casa, cosa que per a mi és molt positiva. Potser no serà un centre tan original com en el que estem ara, però com és nou també s'hi estarà bé. Crec que el canvi serà positiu ja que serem la mateixa gent i tot serà igual. Espero que les coses comencin amb bon peu en l'institut nou.

Núria Casino

Dels sis anys que porto a l'IES El Bullidor recordo especialment el primer curs, quan vaig començar a conèixer els companys de classe.

També recordo molt tercer d'ESO que va ser el curs que més em va agradar i en el qual vaig treure millors notes. I per últim el viatge de fi de curs que vam fer el grup de quart d'ESO a París. Va ser molt divertit i París em va semblar una ciutat molt bonica.

No tinc cap desig especial pel nou institut. Només vull que tot l'alumnat i el professorat recordi l'antic institut, que en el nostre cor quedi el record de l'IES El Bullidor, un institut diferent a tots els altres.

José Manuel Camino Ruiz

Una de les coses que més gravades se'm quedaran d'aquest institut en els gairebé cinc anys que he estat serà la gent que he conegut, alguns professors, dels que n'hi ha pocs, i les sortides i colònies. De l'edifici la part que més recordaré són les escales metàl·liques on passàvem les hores de pati.

M'agradaria que les classes siguin més còmodes i calentes i que les calefaccions abastin tota l'aula. També que els lavabos romanguin oberts sense haver d'anar a demanar la clau i, sobre tot, poder estudiar en un recinte nou.

Encara que l'IES El Bullidor sigui un centre que està bastant fet pols i està en unes condicions dolentes és el meu institut i ho ha estat durant sis anys. Aquí he pogut compartit tristeses, alegries, sorpreses i moltes emocions. Està bé poder traslladar-nos a un institut nou amb millors condicions i instal·lacions. Però la veritat és que m'entristeix una mica saber que hauré de deixar el Bullidor.

Algun desig pel nou institut? No ho sé, només espero poder passar tants bons moments i tenir tants records del nou com del Bullidor... del meu Bullidor.

Ione Janer

Aquest és el cinquè any que estic al Bullidor. Vaig entrar a primer d'ESO i ara he començat Batxillerat. D'aquests anys tinc força records, bons i dolents: conflictes amb professors i alguns companys, festes de final de trimestre, anècdotes boges a classe i a l'hora del pati. Però del que tinc més bon record és de les colònies de primer, segon i tercer i del viatge de fi de curs de l'any passat: va ser una esquida molt divertida.

Ara espero que el nou institut (no m'agrada el nom que es va escollir, finalment) continuï essent com el Bullidor de sempre i que ens hi adaptem tots ja que diuen que està tan bé.

Aïda Romero

No fa gaire temps que vinc al Bullidor, porto només dos mesos. Però malgrat això he pogut veure que és un institut molt acollidor. Tampoc és com la resta d'instituts pel que fa a l'estructura ja que va ser una fàbrica i és aquí on es fan les classes d'ESO i batxillerat. Aquest fet el fa diferent dels altres i penso que també més acollidor.

Ferran Arús

Crec que l'IES El Bullidor és un bon institut per dos motius: hi ha bons companys i, fins i tot, algun amic i bona relació amb el professorat. Ara bé les instal·lacions són bastant dolentes: sostres massa alts que impedeixen la comunicació entre els professorat i els últims alumnes de l'aula i, al·l revés, pati molt petit i molt brut, taules guixades, cadires coixes, armaris i parets pintats amb permanents, teranyines en algun lloc, parets de totxos i sense pintar, columnes enmig del gimnàs. I el millor de tot són les nostres vistes, que ens recorda o ens fan pensar que estem en una presó com a l'aula de música, pels barrots que té. Però només pots gaudir d'aquestes vistes si aconsegueixes veure més enllà d'unes finestres tant netes i tant polides.

No volia ofendre a ningú, però el que va pensar en posar un centre on hi havia una fàbrica... En definitiva que l'ambient és bo, però l'àmbit no massa.

Sincerament desitjo i tinc esperances de que el nou institut sigui diferent.

Christian Ortega

Enquesta

El responsable d'aquesta secció, Carlos Romo, ha volgut saber què opinen alguns alumnes del 2n cicle de l'ESO i Batxillerat que ja porten un cert temps a l'institut, sobre les qüestions plantejades a continuació:

- **Com han anat aquests anys a l'IES el Bullidor?**
- **Has notat canvis? Quins?**
- **Què esperes del nou institut?**

Daniela M^o Arcila I Lara Valls (3^oA)

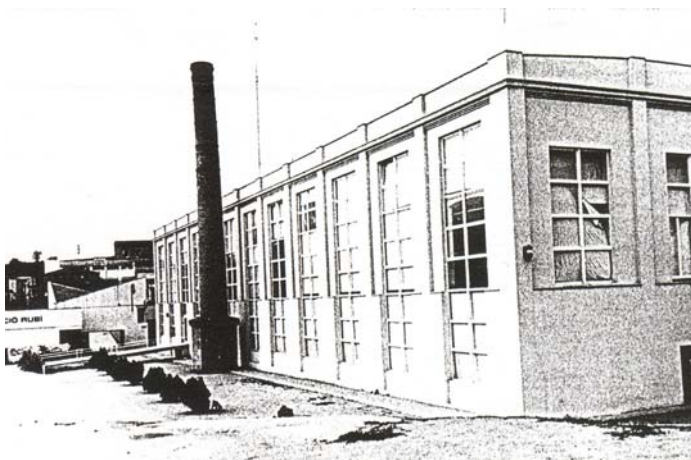
- Molt divertit veient cada dia com queien els trossos del sostre.
- Sí, cada vegada més "ronyós" i els profes cada vegada més controladors.
- Millors condicions. Tant en classe com els vestuaris. Que els profes ens controlin menys. Cafeteria amb moooooooolt menjar! I xocolatines gratis és clar! Je Je!

César Darío Fuentes (3B)

- Aquest any no m'ha agradat res ; l'any passat era més divertit.
- Que les classes es fan d'una altra manera a com es feien l'any passat . Les classes de l'any passat eren més divertides.
- Que sigui un institut molt més gran ; que tingui tots els materials per poder treballar bé; que hi hagi crèdits variables més interessants per no avorrir-nos. I que els professors siguin més agradables.

David Pérez Rico (4^oA)

- Han anat molt bé perquè m'he divertit molt.
- Sí que s'han notat canvis, per exemple, que no hi ha "gamberros" i també han canviat moltes normes com faltes de disciplina. També ha canviat la distribució de les classes.
- Que sigui molt millor, que tingui una bona pista per jugar a futbol, un bon laboratori, i que el sostre no caigui a trossos.

Xenia Polo (4ºB)

- En aquests anys han anat bé, a pesar de les discussions amb la gent, i el professorat. A part que les instal·lacions, tot i no ser adequades, m'hagués agradat que no haguéssim tret les màquines de menjar de la biblioteca.
- Sí; he notat molts canvis en les normes, la gent també ha canviat en la forma de ser i algunes coses s'han transformat.
- Noves instal·lacions on no hi hagi tants problemes, i que tot vagi millor.

Aïda Romero Jerra (1º Batxillerat)

- Han estat bons els quatre anys que he estat el Bullidor, hi ha hagut alguns problemes cada any amb professors i companys, però en el fons és normal. En general, tinc bon record de cada any.
- Cada curs hi havia petits canvis per companys de classe i professors i les coses s'anaven complicant, però el canvi més greu ha estat passar de l'ESO a Batxillerat.
- Suposo que estarà bé el nou institut, ja que les noves instal·lacions no tenen res a veure amb el que tenim ara, però el Bullidor, encara que li hagin canviat el nom per l'Estatut (que sembla el nom que tindrà), continuarà sent el Bullidor.

Ricard Cruz Joan (2º batxillerat Tecno)

- Han anat bé perquè fins ara no he repetit cap curs i per notes han sigut bastant bones en general. El curs que estic notant més difícil i amb molta diferència és 2º de Batxillerat (en el meu cas Tecnològic). Però la meua intenció es "lluitar" fins el final perquè sempre hi ha èpoques bones i dolentes, però si et rendeixes mai faràs res. Jo espero no haver de repetir i per això estic treballant més que cap curs.
- Canvis crec que sempre hi ha; més encara, quan hem tingut tants substituïts i substituïts d'aquests substituïts...També he notat un canvi molt gran al passar de l'ESO a Batxillerat perquè a l'ESO, en general, fèiem el més elemental i, en canvi, a Batxillerat es passen molt més amb el temari. Crec que es podria ampliar una mica més el temps per aprendre el més important i preparar bé la selectivitat.
- Espero que estigui més ben preparat que aquest tecnològicament parlant. Més ordinadors, projectors, televisions, dvd's, aire condicionats...encara que havent estat aquí sis anys, un ja s'acostuma a aquestes condicions... L'única pega que li trobo a l'institut nou ara mateix, que encara ni l'he vist per dins, és que està bastant allunyat per alguns de nosaltres (com els que vivim aquí prop de l'actual Bullidor); per exemple jo hi ha un dia que només tinc 45 minuts per dinar, per tal que m'és impossible anar a casa meua, dinar i arribar puntualment a classe. També espero que l'institut tingui moltes aules que siguin modernes y, sobretot, un bon pati, material esportiu suficient i un bar on hi hagi entrepans calents i econòmics.

Col·laboracions

El noi pescador

Ens trobem a Egipte, concretament a Nuweiba, al costat de la muntanya del Sinai.

En Samuel és un noi egipci que viu a la casa dels seus oncles perquè els seus pares van morir en un accident quant ell era petit.

Ell i els seus tiets igual que totes les famílies del poble es dediquen al mateix: tenen unes casetes petites dedicades als turistes que visiten la zona, especialment per conèixer i poder nedar amb l'Olin.

Per les costes del poble pesquer beduí de Sayandeen s'explica una història extraordinària sobre un dofí i un noi pescador.

Tot va començar un dia d'estiu, l'Abdullah, com cada matí, juntament amb el seu pare agafaven la barca i se n'anaven a pescar.

Normalment s'estaven al mar durant tot el matí i tornaven a casa cap al tard per preparar el peix i vendre'l al mercat.

L'Abdullah era sord. Per culpa d'això era molt tímid i no tenia amics.

Però aquell dia va ser diferent. L'Abdullah va haver de marxar ell sol per primera vegada a pescar ja que el seu pare es trobava malament.

Tot anava genial, fins que de cop i volta va sentir els brams d'un dofí. Es va tirar a l'aigua i efectivament allí hi havia un dofí preciós però que a l'Abdullah li va donar la sensació de que estava perdut. Els dofins no s'acosten mai tan a la costa i sempre neden juntament amb la seva família. Va intentar tocar el dofí, però ell es va espantar. Va tornar a intentar i per fi el va poder tocar!

Van nedar junts tot el dia. Va ser la primera vegada que l'Abdullah passava tan de temps amb un ésser viu que no fossin la seva família.

Ell l'hi va posar el nom de Olin; era un dofí femella.

Amb tot l'enrenou se'n va olvidar de pescar. Va tornar a casa amb les mans buides. El seu pare l'hi va preguntar perquè i ell l'hi va explicar tota la història.

L'endemà per art de màgia l'Olin va aparèixer a la platja que hi havia davant de casa seva.

Van passar molts dies junts, i molts anys junts. Finalment l'Abdullah va arribar a la conclusió de que l'Olin s'havia quedat tants anys amb ell per culpa d'alguna mena de comunicació que l'hi impedia relacionar-se amb la resta de dofins. Sigui com sigui l'Olin es va quedar amb l'Adullah a la costa de Nuweiba.

Algún dia havia d'arribar i va passar. L'Adullah va morir, però abans que succeís això, va fer la seva última nedada amb l'Olin. Ell no sabia que moriria l'endemà i ella tampoc, però aquella última nedada va ser especial. Es van dir adéu per sempre.

Des de la seva mort viatgen a la costa de Nuweiba molts turistes per fer el mateix que l'Abdullah: nedar amb l'Olin i gaudir d'una experiència completament nova.

Amb els anys l'Olin ha portat un amic a la costa i els dos neden junts amb els turistes.

En Samuel i la seva família es dediquen a això: tenen uns "xiringuitos" a l'ombra perquè els turistes s'assentin i esperin impacients a que l'Olin s'acosti i puguin nedar amb ella i el seu amic.

(Història basada en un fet real)

Aura Turu Calvet, 3r.A

Vacances sense rastre

Feia molta calor, i amb les vacances d'estiu tocava anar al bosc on tot era pujada. L'Amara i en Nevin estaven farts de caminar y van anar per un altre camí més curt. La Celinda i l'Enrique parlaven d'un exercici de matemàtiques. La Carolina i en Guillem estaven discutint com els típics germans i la Vanesa i en Josep s'anaven petonejant per tot el camí.

Cap al vespre van quedar de trobar-se en un roure que hi havia a la vora d'un riu, però l'Amara i en Nevin no van aparèixer. La Carolina preocupada va trucar a l'Amara i només s'escoltaven murmurs i va tancar. Van trobar una casa i van entrar La Celinda va trobar un telèfon i el va despenjar llavors tot contenta va exclamar:

_ Funciona!!!!

La Carolina tot espantada li va dir a na Celinda

_ Celinda, no funciona, si us plau deixa'l ara mateix!

La Celinda espantada va veure que el telèfon estava desconnectat; llavors va xisclar, i quan es va girar la Vanesa i en Josep no hi eren. Van sortir corrents tot espantats i la Marta va dir:

_ Celinda, quan parem?

Però Celinda no va contestar... ella i l'Enrique també havien desaparegut. Llavors rere uns matolls es van sentir uns sorolls. En Guillem es va acostar silenciosament, va apartar la malesa i... Aaaaaah!

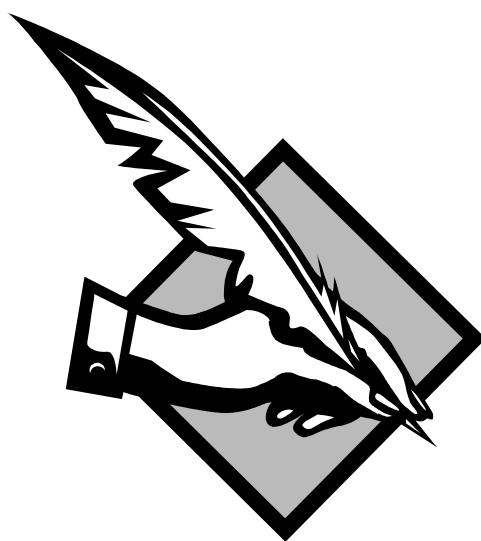
La Carolina va xisclar amb la cara d'ira. Es va dirigir als seus companys que estaven jugant al UNO.

_ Jo us mato per tota la por que he passat i vosaltres jugant al UNO. Jo us agafo i us envio a l'infern, desgraciats.

_ UNO_ va exclamar l'Amara.

Fí

Noemi Enrique Campoy 2B

El racó dels pares

El primer any d'institut

Aquest és un any de molts canvis per als nostres fills i filles, i no em refereixo només al fet d'entrar de ple en l'adolescència, sinó al pas de l'escola primària a la secundària.

És evident que no es tracta només d'un canvi de centre- pels nens de l'escola pública, és clar -, sinó que significa deixar l'escola on han anat durant nou anys i passar a una altra desconeguda per a ells; significa també nous companys, nous professors i nous espais, entre altres coses. Passen de ser els grans de la seva escola de sempre a ser els petits d'una altra que no coneixen i en la què es trobaran amb nois i noies molt més grans que ells, amb el neguit que això pot provocar.

Es tracta, en definitiva, d'un repte que els nens/nenes afronten amb il·lusió però també amb molts dubtes.

Pel que fa als pares i mares, la situació es planteja amb una doble vessant. En primer lloc, hem d'intentar ajudar als nens i nenes a adaptar-se a la nova situació de la millor manera possible en el dia a dia.

Per altra banda, ens trobem amb la situació actual de l'ensenyament secundari, amb l'entorn que envolta als nostres fills i filles. De tots és sabut l'elevat percentatge de fracàs escolar i la falta de motivació que pateix gran part de l'alumnat, per no parlar del baix nivell d'aprenentatge que, segons els últims estudis realitzats, acaben assolint els nens i nenes en aquesta etapa. Tampoc hem d'oblidar les conductes i hàbits negatius que comencen a ser molt preocupants i cada vegada més freqüents entre els joves i que poden afectar el futur dels nostres fills i filles.

Davant d'aquesta situació que ens amoïna, hi cap, si més no, una reflexió. Sempre es pensa en les causes o raons i després es busquen responsables. Si tenim en compte que l'educació ha de ser integral, aleshores tots els sectors hauríem de participar, cadascun en l'àmbit que li correspongui.

Personalment crec que les solucions són complexes ja que no hi ha una sola causa ni un únic responsable, però estic segura que és imprescindible una bona entesa entre els principals sectors implicats : pares/ mares, professors/professores i administració.

Aurora Ros

Activitats esportives extraescolars

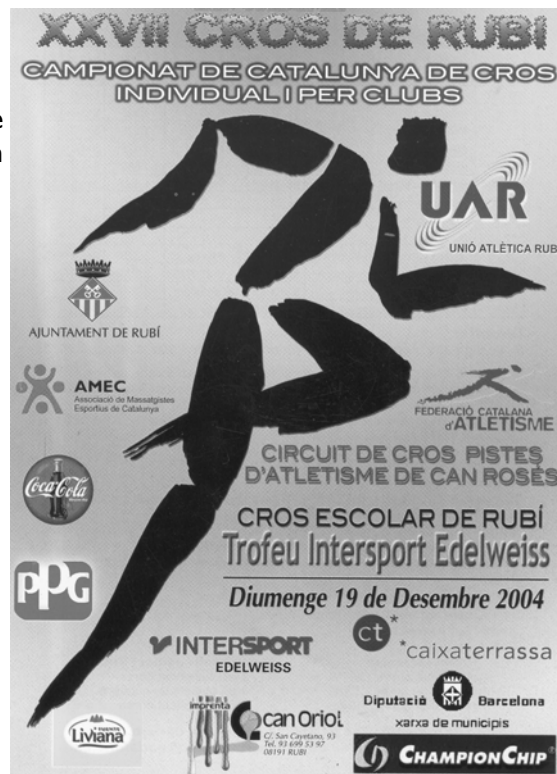
Els responsables d'aquesta secció, Marc Cama i Jordi Mellinas, demanem als companys i companyes que us engresqueu a col·laborar. Ànim!

PROVES DE CROS

- Cros de Can Jofressa, Terrasa: 13 de novembre de 2004. El grup juvenil d'atletisme va quedar en tercer lloc a Can Jofressa.
- Cros de Rubí: 12 de desembre de 2004.
- Cros escolar de Rubí: 19 de desembre de 2004.
- Cros de Castellbisbal: 23 de gener de 2005.
- Cros de Sant Cugat: 30 de gener de 2005.

PROVES DE PISTA

- Can Rosés, Rubí: 20 de novembre de 2004.
- Can Rosés Rubí: 15 de gener de 2005.
- Can Jofressa: Terrasa: 12 de febrer de 2005.

EQUIPS DE L'IES EL BULLIDOR

- En el nostre institut tenim quatre equips: dos de bàsquet i dos de futbol.
- Bàsquet juvenil (masculí i femení) Batxillerat
- Bàsquet infantil (masculí i femení) primer i segon d'ESO
- Futbol sala juvenil (masculí) Batxillerat
- Futbol sala infantil (masculí) primer i segon d'ESO

BITLLES

- Crèdit variable de Bitlles catalanes. A 3r. d'ESO. Els alumnes Hannan, Saray, Eduardo, Cristian i Mouad van guanyar la competició i es van classificar per a la fase comarcal que es celebrarà a Terrassa. Us desitgem molta sort. Som-hi!

Passatemps i humor

Chistes cortos

1. Doctor, doctor, me sigue doliendo.

-¡Doliendo, no le siga!

2. Amigos, no cabe duda.

Y duda se fue andando...

3. Dos globos por el desierto...Uno le dice al otro

-Cuidado con el cactuussssssssssssss

4. ¡Abordar el barcooo!

Y barco quedó precioso

5. No Juguéis con fuego.

Y fuego se quedó sin amigos

6. ¿Sales minerales?

-No, que estoy castigada.

7. Se abre el telón. Sale un uno y un dos picando a la puerta. ¿Título de la película? STAR TREEE-EE?

8. ¿Qué es un cisne?

Un lugar donde echan películas

9. ¿Qué es el arte?

Morirte de frío

10. ¿Dónde cuelga la capa Super-Man?

En Super-Chero.

11. ¿Y qué guarda Super-Man en el cajón?

Super-fume...

12. Una mujer lepera está leyendo un libro y le dice a su marido:

-¡Qué descaró! ¡Qué descaró! ¿Te quieres creer, Manolo, que un tal Pablo Neruda ha publicado un libro copiando las poesías que me escribiste cuando éramos novios?

13. Un reo, cabreado, le cuenta a su compañero de celda

-Estoy indignado! Me han echado 40 años y sólo tengo 25.

14. ¿Qué hay peor que encontrarse un gusano en una manzana?

Encontrarse medio.

15. ¿Es el servicio secreto?

-Lo siento, no se lo puedo decir.

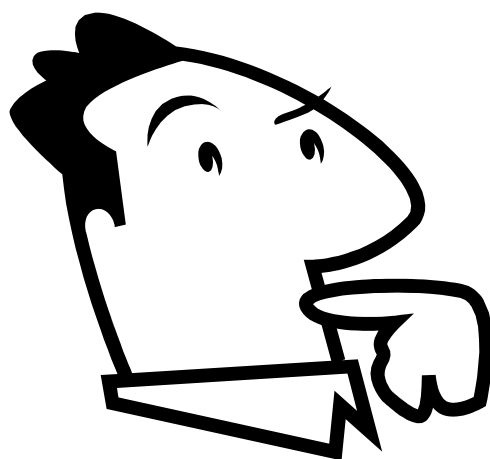
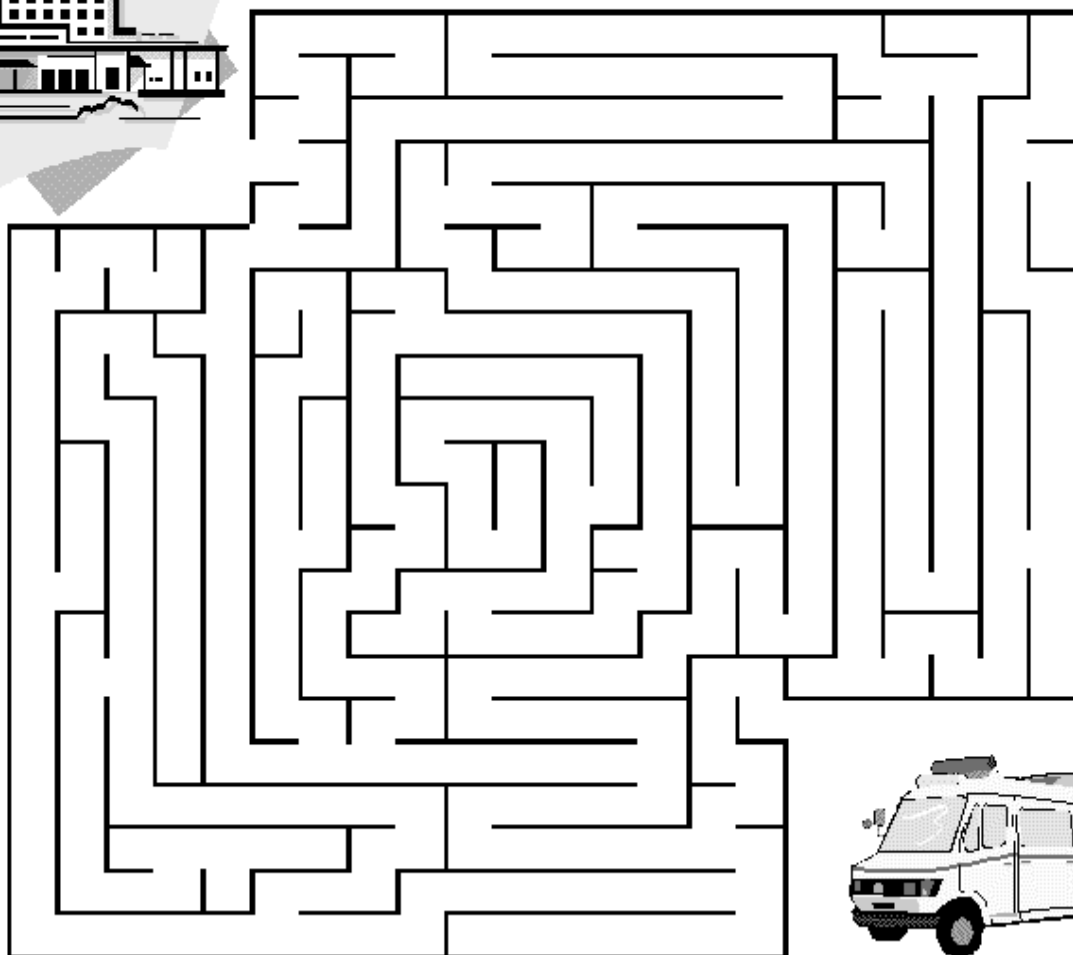
16. ¿En qué se parece un avión a una silla?

En que el avión va a Kansas City y la silla es por si te cansas.

Recopilació: **Aina Turu Calvet**

Laberint

...

SOPA DE LLETRES

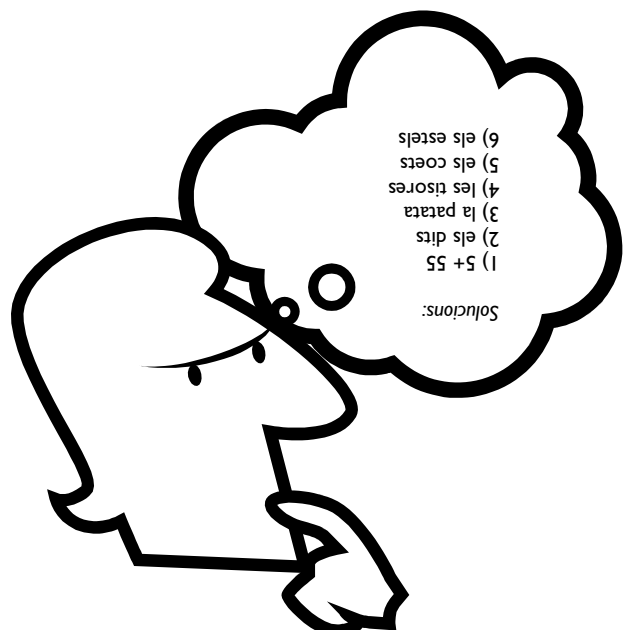
U	G	O	S	Ç	Z	R	Z	L	L	E	O	J	Z	C	K	Z	I	P
Q	F	M	X	E	C	X	R	S	M	S	N	Ç	H	V	M	U	Q	A
A	S	S	F	Z	M	O	L	C	T	C	Z	B	I	S	R	Ç	S	N
Z	E	E	Z	X	Ç	I	T	O	R	P	A	P	O	J	U	P	L	T
G	R	F	Ç	C	R	U	N	Ç	A	N	C	M	U	R	G	T	S	E
E	P	D	I	D	E	M	C	T	P	U	R	F	E	U	M	L	Q	R
F	X	U	O	B	D	R	I	L	O	B	Ç	S	L	M	T	P	M	A
D	F	C	Z	I	T	N	A	F	E	L	E	V	A	B	K	Z	U	P
V	O	A	P	Y	E	O	G	Q	L	C	N	O	Q	Ç	A	L	D	K
C	O	L	O	M	Z	J	Ç	L	L	A	N	G	A	R	D	A	I	X

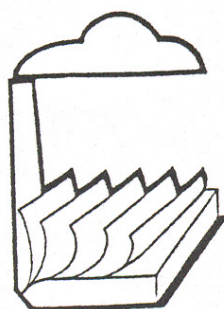
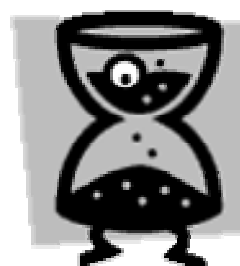
PARAULES DE LA SOPA DE LLETRES :

GOS, LLEO, SERP, COCODRIL, COLOM, ELEFANT, LLEOPART, ESTRUÇ , LLANGARDAIX , PANTERA .

ENDEVINALLES

1. Tres números iguals que entre ells sumin 60
2. Cinc germans molt units, tres de grans i dos de petits
3. Un noia ben grillada, boteruda i enfangada
4. Una punta, dues puntes i dues orelles juntes
5. Flors del firmament, només duren un moment
6. Un ramat sense pastor que es veu millor amb la foscor

I.E.S. "EL BULLIDOR"
R u b í